

APRÈN ANGLÈS EN 10 DIES I SENSE ESFORÇ

Aclaridor i contundent, el reportatge d'Ariadna Trillas d'ahir sobre la bombolla de la classe mitjana, la gent que va creure que havia pujat un esglaó a base d'endeutar-se. Entendre-ho no resol el problema ni el drama social que genera, però se'n desprèn una lliçó: que l'educació i la cultura condicionen molt més l'ascensor social que uns ingressos puntuals o un nivell de consum determinat. Que la voluntat de ser classe mitjana ajuda més a consolidar-la que l'art de fingir-ho. Perquè una altra bombolla de l'última dècada és la de l'aparença. La del consum esbojarrat, però també la de llançar a la fama joves ganduls des dels *realities* de la tele, la de la impossibilitat de convèncer nois que acabessin la FP perquè tenien ofertes irresistibles de feina, la del culte a la ignorància per sobre del respecte a la ciència. La trampa de l'endeutament va estar tan ben articulada que hi queia tothom, però hi queda enganxat per sempre qui menys recursos socials i culturals té per reinventar-se. Si mirem de reüll els països emergents on milions de persones seran classe mitjana les pròximes dècades, veiem que ho faran amb el mètode tradicional, el que va funcionar aquí: treballant de valent, estudiant fort. El progrés sense millora en cultura i educació és irreal, i recorda enganyifes com un curs que s'anunciava així: *"aprèn anglès en 10 dies i sense cap esforç"*.

Carles Capdevila

ARA, 5 de desembre de 2011, pg. 2.